

Vlčí oči

Robert Křesťan

Robert Křesťan & Druhá Tráva

- C**
1. Otevřel jsem okno do ulice
a obrátil jsem pohled k obzoru,
F **C**
s mozkiem jak vyzobaná kukuřice
G **Dmi** **C**
a srdcem jako cedník z mramoru.
Jako by mě opouštěly síly,
přátelé a štěstí jakbysmet,
F **C**
tak jsem si půjčil Deštník z Piccadilly,
G **Dmi** **C**
abych věděl, jaký úhledný je svět.

F **C**
Bůh měl zrovna rozpolcenou duši,
F **C** **Dmi** **C** **G**
a dumal, který král je pravý král.
F **C**
Trucoval a seděl na moruši
G **C**
a pak naplánoval nový glaciál.

F **C**
Měl vlčí oči
G **Ami**
a klobouk na stranu,
F **C**
knírek jako kočí
G **Ami**
a čet si v koránu.

2. Za obzorem začínalo svítat,
byl úplněk a měsíc umíral,
a právě tehdy napadl mě citát,
že smrt se strojí jako admirál.
Políbil jsem sošku tlusté dámy,
maličkou jak střevíc pro gejši,
mezi psem a lvem a mezi námi
nevím kdo by mně byl milejší.

Bůh měl jasnou tvář a zrovna snídal,
smál se, zprávy byly příznivé,
čert mu veze kostru androida
a anděl všechno zlato z Ninive.

Měl vlčí oči
a žízeň jako trám,
tužku na obočí
a v ruce telegram.

3. Milujeme marnost věčných přání,
marnivost všech barev patosu,
když přišla rána, ty, co přišly za ní,
byly už jen šipky z rákosu.

Každá vize ladí s antivizí,
Janus byla zvláštní persona,
vím, že jsme si navždycky už cizí,
ale naše pouto peklo překoná.

Bůh si nechal stráž a zadní vrátka,
míloval ten zmatek nad zmatek,
začal nový den a nová jatka
stejně jako nový začátek.

Měl vlčí oči
a sedmidenní plán
a mileniál z Boči
se opřel do varhan.